

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 45/17
Люксембург, 4 май 2017 г.

Решение по дело C-339/15
Luc Vanderborght

**Обща и абсолютна забрана на каквато и да било реклама на грижи за устната
кухина и на услуги в областта на денталната медицина е несъвместима с
правото на Съюза**

Целите за защита на общественото здраве и достойнството на зъболекарската професия обаче могат да обосноват регламентиране на формите и подробните ред и условия, при които лекарите по дентална медицина могат да използват комуникационните средства

Г-н Vanderborght, лекар по дентална медицина, установен в Белгия, е рекламирал услуги в областта на денталната медицина. Между 2003 г. и 2014 г. е поставил табела, състояща се от три щамповани части, на които са били посочени неговото име, фактът, че той е зъболекар, уебсайтът му, както и телефонният номер на кабинета му. По-нататък той е създавал уебсайт, предназначен за информиране на пациентите за различните видове лечение, които извършва в кабинета си. Накрая той е публикувал няколко обяви в местни всекидневници.

Вследствие на жалба, подадена от професионалното зъболекарско сдружение *Verbond der Vlaamse tandartsen*, срещу г-н Vanderborght е образувано наказателно производство. Действително, белгийското право съдържа абсолютна забрана за каквато и да е реклама на грижи за устната кухина и на дентални услуги и установява изисквания за дискретност, на които трябва да отговарят табелите пред кабинети по дентална медицина, предназначени за обществеността.

В своя защита г-н Vanderborght поддържа, че въпросните белгийски правила противоречат на правото на Съюза, и в частност на Директивата за електронната търговия, както и на свободното предоставяне на услуги, предвидено в ДФЕС¹. Сезиран със спора, *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken* (Първоинстанционен съд за нидерландскоговорещата част — Брюксел, наказателна колегия) решава да отправи запитване до Съда по този въпрос.

В своето решение от днес Съдът прави извода, че **Директивата за електронната търговия не допуска законодателство** като белгийското, което забранява всякаква форма на търговски съобщения по електронен път, целящи рекламирането на услуги в областта на грижите за устната кухина и денталната медицина, включително посредством уебсайт, създаден от зъболекар.

Съдът всъщност смята, че макар съдържанието и формата на търговските съобщения да могат валидно да бъдат регламентирани от професионални правила, тези правила не могат да съдържат обща и абсолютна забрана на всякакъв вид реклама онлайн, предназначена да рекламира дейността на лекар по дентална медицина.

¹ Член 56 ДФЕС, Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

Освен това свободното предоставяне на услуги не допуска национално законодателство, което забранява по общ и абсолютен начин каквато и да било реклама, свързана с предоставяне на грижи за устната кухина и на услуги в областта на денталната медицина.

В това отношение според Съда забрана на рекламата на определена дейност е от естество да ограничи възможността за лицата, упражняващи тази дейност, да представят дейността си пред техни потенциални клиенти и да рекламират услугите, които предлагат да им предоставят. Следователно такава забрана представлява ограничение на свободното предоставяне на услуги.

Съдът приема, че целите на въпросното законодателство, а именно защитата и достойнството на зъболекарската професия, са императивни съображения от обществен интерес, годни да обосноват ограничаване на свободното предоставяне на услуги. Наистина, интензивното използване на реклами или изборът на агресивни или дори годни да въведат пациентите в грешка относно предлаганите грижи промоционални съобщения, биха могли да навредят на защитата на здравето и да накърнят достойнството на зъболекарската професия, като уронват имиджа на зъболекарската професия, като изменят връзката между лекарите по дентална медицина и техните пациенти, както и като благоприятстват извършването на неподходящи или излишни грижи.

При това положение Съдът приема, че обща и абсолютна забрана на всякакво рекламиране надхвърля необходимото за постигането на преследваните цели. Последните биха могли да бъдат постигнати посредством мерки, които са по-малко ограничителни и уреждат, при необходимост ограничително, формите и подробните ред и условия, при които лекарите по дентална медицина могат да използват валидно комуникационните средства.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708